

gendæ, sed Episcoporum ejusdem nominis qui Conciliis antiquis subscripserint non memini.

I B E R I A.

IBeres, inquit ^a Socrates, ad Pontum Euxinum habitant: suntque Colonia deducta ^a Socrates lib. i. ab Iberibus qui Hispaniam incolunt. Ætate Constantini Christi fidem hac occasione ^{cap. 16.} amplexi sunt, quod mulier Christiana divina providentia ab ipsis capta Reginae filium, & postea Reginam ipsam à gravibus morbis oratione liberavit. Cum enim hæc miracula Christo tribueret mulier illa, de ejus fide statim Regina imò & Rex ipse edoceri voluit. ¹ Moxque Ecclesiâ instauratâ ad Constantinum Legatos miserunt, ut Episcopum & sacerum Clerum acciperent, in Christum se sincerè & ex animo credere affirmantes. Hæc ex Socrate. At quis ex his non infert apud illos saltem eo tempore sedem Episcopalem fuisse? Confirmaturque ex ^b Balsamone, dum hæc ait: ^b Balsamon in Can. 22. Synod. Gen. 2. *Iberie Episcopum honoravit Antiochene Synodi dispositio. Dicitur enim quod tempore sanctissimi Patriarchæ magnæ Antiochiæ, Domini Petri, fuit Synodica ordinatio, qua statutum est liberam esse ac principalem, & per se caput, Ecclesiam Iberiæ, sed tamen Antiocheno Patriarchæ subjectam. In quam autem civitate sedem habuerit, haud clarè in Conciliis dicitur. Verum apud Artanissam fuisse ex hoc conjicio, quod præcipua hujusce Regionis Urbs fuerit; de hac Ptolem. lib. 5. cap. 10. necnon Arrianus in suo maris Euxini Periplo; sed hujus Episcopum nullum in Conciliis, ut verum fatear, reperi.*

L A Z I C A.

Colchis apud Ptolemæum lib. 5. cap. 10. regio est ad Pontum sita, quam Procopius libro 1. Persicorum postea Lazicam dictam fuisse scribit. In ea prædicatum fuisse Evangelium sicut in Iberia tempore Constantini ex ipsius Iberiæ vicinia facile conjicitur. Attamen Episcopum Phazidis hujus regionis Metropolis, neminem in Conciliis legi ante Theodorum, qui in generali 6. Phazidis Lazicæ provinciæ dicitur. Ibidemque Joannis civitatis Petrarum Provinciæ Lazorum Antistitis etiam mentio fit.

Hactenus de sedibus Episcopalibus sub Patriarcha Constantinopolitano eique subditis Metropolitanis, constitutis. Eas autem tantò difficilius per ordinem digessimus, quod in harum provinciis assignandis Notitiæ antiquæ, nec inter se, nec cum Ptolemæo, nec cum subscriptionibus Conciliorum, nec ipsæ subscriptiones Synodica sæpe numero inter se conveniant. Imò his situs à Ptolemæo assignatus à Notitiis & Conciliis ita quandoque discrepat, ut quin multis in locis, aut tabulæ illius Geographicae aut cætera antiquitatis monumenta librariorum incuria depravata fuerint, dubitari non possit. Id autem licet de hoc Patriarchatu præcipuè dicatur, non tamen est quod alios à mendis similibus prorsus immunes asseveremus. Quid nos in tantâ sententiarum varietate consilii & ordinis ceperimus, si quæras, nos plurium auctoritatem unius sententiæ ex hoc anteposuisse dicemus, quod in ore duorum aut trium testium stet omne verbum.

Sed & Lectorem monere haud omittendum ducimus, quod licet admodum pauca ex Barbaricis provinciis sedes Episcopales hic à nobis enumeratæ sint, plurimæ tamen in iis extiterent. Omissionis nostræ hancce rationem proferre possumus, quod regionum, quæ extra Romani Imperii limites fuere, nulla pervenerit ad nos Ecclesiastica Notitia: ideoque has, in qua civitate primorum sæculorum Patres posuerint, ignoretur. Satis de re tam obscura dicere nobis visum est, si omnes universi orbis Ecclesiastici, quarum situs incertus habetur, una serie ad calcem hujus operis recenscamus. Si quis perspicacioris visus Barbaricas ab aliis discernat, vel quarumdam locum proprium dignoscatur, haud invidemus, imo hujus operam tanquam Notitiæ antiquæ Ecclesiæ adeo utilem, laudabimus.